

Alt henger sammen med alt, heter det.

Slik er det også med vellykket og bærekraftig byutvikling.

Attraktive og bærekraftige byer må sees i sammenheng med en naturlig bo- og arbeidsmarkedsregion hvor omlandet kobles på og regioner kobles sammen. Det vil sikre Norges konkurransekraft og velferdssamfunn i fremtiden.

Jeg vil derfor fokusere mitt innspill på 3 ting:

1. Vi må ha en infrastruktur som kobler
2. Vi må bygge by i byene
3. Vi må kunne sette likhetstegn mellom en kommune og en bo- og arbeidsmarkedsregion

For det første: **Vi må ha en infrastruktur som kobler**

God infrastruktur er essensielt for våre medlemsbedrifter – både for å nå ut til markedet – men også for å kunne tiltrekke seg nødvendig kompetanse. I forhold til denne regionen – så er Ringeriksløsningen med Ringeriksbanen og E16 - avgjørende for å utløse det vekstpotensialet som ligger i Ringeriksregionen som en del av en naturlig bo- og arbeidsmarkedsregion i tilknytning til Oslo. Dette vil være en utløsende faktor for en bærekraftig byutvikling i denne regionen.

Hva når Ringeriksbanen og E-16 er på plass og det er ½ time til Oslo? Eller snu det rundt og tenk motsatt – hva når det er ½ time **fra** Oslo **til** Hønefoss?

Det er samfunnsøkonomisk gunstig om turen fra kjøkkenbordet til kontorpulten er kortest mulig – og det vil tillegg gi denne regionen en stor mulighet til å tiltrekke seg høykompetanse og stimulere til innovative koblinger og næringsutvikling.

Det vil også gi reiselivsdistriktene i øvre del av regionen et løft – både i forhold tilgang på kompetanse men også tilgang til økt vekst gjennom økt tilgjengelighet til markedet – turistene. Som reiselivet sier selv: Reiseliv ER reisevei!

For det andre: **Vi må bygge by i byene**

Byen er fremtiden. Flere byforskere framhever at byene er base for innovasjon og skaperkraft fordi det skjer oftere at mennesker med ideer møter mennesker som kan realisere dem. De nye kunnskapsarbeidsplassene som så mange kommuner ønsker seg; de kommer i stor grad til å etablere seg *der alle de andre er*, dvs i byene.

Så hva må vi gjøre? Jo, for det første må vi utvikle byene våre til **walkable cities**. Transport skjer kollektivt, og det er menneskene som er i sentrum. Norske byer må være grønne, tilrettelagt for gående og syklende.

Her er bymiljøavtalene i de store byene et godt verktøy for samordnet areal- og transportplanlegging - mellom nasjonale, regionale og lokale myndigheter - et godt tiltak hvor Buskerudbyen er aktuell i pulje 2 av de største byene i Norge. må

...,og for at byene skal levere på klima, på innovasjon og på kollektivandel må de være tette. Fortetting er et stort poeng, og selvsagt fortetting langs kollektivtraséer og knutepunkt. Vi må bygge by i byene.

For det tredje: **Vi må kunne sette likhetstegn mellom Én kommune og én bo- og arbeidsmarkedsregion**

Dagens forvaltningsstruktur er for fragmentert til å løse samfunns- og næringsbehov på en helhetlig og sammenhengende måte. Dagens kommunegrenser gir grunnlag for å hevde lokale særinteresser i konflikt med nabokommunenes og/eller regionens interesser. Et regionalt perspektiv – hvor en kommune er én naturlig bo- og arbeidsmarkedsregion er nødvendig når folk og næringsliv i økende grad har regionen som virkeområde.

Så **klyngene** som en motor i utvikling av bærekraftige byer. Det å bygge på regionale næringsfortrinn og koble attraktive, innovative næringsmiljøer tettere på bykjernen og kollektivknutepunkter er essensielt. Eksempelvis har Treklyngen på Follum et potensiale – og i tillegg *et grønt* potensiale – som må trekkes med i videre planlegging av den bærekraftige byen.

Som jeg sa innledningsvis – alt henger sammen med alt – og med en god infrastruktur, en attraktiv bykjerne og helhetlig forvaltningsregime, så skal vi bygge fremtidens bærekraftige byer og regioner – og den må vi bygge nå.